

Η ψυχολογία του κυνηγού

Από τον Άθω Ερωτοκρίτου, ψυχολόγο

Στην πατρίδα μας υπάρχουν γύρω στις 40 χιλιάδες κυνηγοί, οι οποίοι στην συντριπτική πλειοψηφία τους είναι άντρες.

Είναι ένας αρκετά μεγάλος αριθμός ατόμων που δείχνουν το ίδιο ενδιαφέρον και γι' αυτό αξίζει τον κόπο να ασχοληθεί κάποιος μ' αυτό, να μελετήσει έστω για λίγο τις ανάγκες και τα ενδιαφέροντα, τα κίνητρα και τα αίτια που σπρώχνουν κάποιο στο κυνήγι. Είναι σημαντικό να καταλάβουμε τη συμπεριφορά τους, γιατί έτσι μπορούμε να κατανοήσουμε και τους ίδιους, που άλλοι είναι φίλοι μας, άλλοι συγγενείς μας ή κοντινοί μας άνθρωποι. Δεν είναι δυνατό να μπορεί κάποιος να αναλύσει και να πει με ακρίβεια ποια είναι η ψυχολογία του κυνηγού, γιατί ο καθένας έχει τον δικό του χαρακτήρα και προσωπικότητα, και η κάθε προσωπικότητα είναι πολύπλευρη και πολυδιάστατη.

Μπορεί, όμως, να γίνει ένα σκίτσο ή ένα προφίλ της ψυχολογίας του κυνηγού. Θα προσπαθήσουμε εδώ με τη βοήθεια της ψυχολογίας και της ψυχανάλυσης να παρουσιάσουμε αυτό το προφίλ. Ας μη θεωρηθεί απόλυτο αυτό που θα λεχθεί αλλά ας τα λάβει και κάποιος υπόψιν αν ενδιαφέρεται γι' αυτό το θέμα. Και κυρίως ας μας συγχωρέσουν οι φίλοι κυνηγοί γι' αυτή την ανατομική προσπάθεια που κάνουμε στην ψυχολογία τους. Ο κάθε κυνηγός δίνει τη δική του ερμηνεία γιατί ασχολείται με το κυνήγι.

Άλλος λέει ότι αγαπά τη φύση, άλλος το περπάτημα, άλλος γιατί το νιώθει σαν ένα σπορ, άλλο λέει ότι είναι άθλημα, άλλος γιατί θέλει να εκτονώνεται, άλλος γιατί θέλει να καταστρέψει και άλλος γιατί θέλει να προστατεύει, καθώς και πολλά άλλα. Συνήθως, όμως, οι περιγραφές είναι εξωτερικές και κανένας δεν μιλά για τις εσωτερικές του ανάγκες και είναι φυσικό γιατί δεν είναι εύκολο να τις γνωρίζει. Είναι αρκετά γνωστό, ωστόσο, πως στον κόσμο επικρατεί η γνώμη και η αντίληψη πως ο κυνηγός, ο ψαράς και ο ξυλοκόπος είναι ήρεμοι και καλοί άνθρωποι. Και αυτό έχει μια βαθιά αλήθεια, γιατί κυρίως είναι άνθρωποι που εκτονώνονται με το αντικείμενό τους και κυρίως εκφράζουν την επιθετικότητά τους με ένα αποτελεσματικό και κοινωνικά αποδεκτό τρόπο...

Θα άρχιζα με ένα παράδειγμα της προσπάθειας για ανάλυση της ψυχολογίας του κυνηγού, για να γίνει έτσι πιο κατανοητό αυτό που θα πούμε. Πρόσφατα 20 κυνηγοί από την Κύπρο σκότωσαν 6000 τρυγόνια.

Αυτό το παράδειγμα μπορεί να μην είναι αντιπροσωπευτικό για όλους τους κυνηγούς αλλά είναι αρκετά ενδεικτικό για τη μορφή «σαδιστικής» σχέσης που έχει ο κυνηγός με το αντικείμενο που, από την άλλη, αγαπάει. Δηλαδή, καταστρέφει αυτό που αγαπά γιατί μέσα από την καταστροφή, δηλαδή όσο πιο πολλά σκοτώσεις, παίρνει την επιβράβευση και την αμοιβή του.

Όπως και στα χαρτιά, κανείς δεν παίζει μόνο για το παιχνίδι, αλλά παίζει ο χαρτοπαίκτης με βαθύτερη επιθυμία να κερδίσει, έτσι και στο κυνήγι ένας κυνηγός δεν είναι ευχαριστημένος αν δεν σκοτώσει έστω κι αν λέει κάτι τέτοιο... Κανένας σχεδόν κυνηγός, αν δεν έχει την «ελπίδα» ότι θα βρει θήραμα για να σκοτώσει δεν θα πήγαινε στο κυνήγι. Εξάλλου, είναι και γνωστά τα ψέματα που λένε μερικοί για τα «μεγάλα» κατορθώματά τους στο κυνήγι ή για το ότι αρκετοί αγοράζουν από άλλους κυνηγούς για να φέρουνε στο σπίτι, γιατί οι ίδιοι δεν κατόρθωσαν να σκοτώσουν κάτι.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τα ψυχαναλυτικά δεδομένα, ο κυνηγός αγαπάει με τρόπο καταστροφικό-λυστρικό, όπως αγαπάει και το μωρό τη μητέρα του, που ενώ αυτή του προσφέρει το στήθος της για να το ταΐσει το μωρό αρπάζει το στήθος με έναν επιθετικό τρόπο, κάνοντας τη μητέρα πολλές φορές

να πονά. Ακόμα, πολλές φορές το παιδί προσπαθεί να πάρει τον μαστό πριν του προσφερθεί από τη μητέρα, γιατί θέλει να ικανοποιήσει την ανάγκη του για κατάκτηση, πράγμα που θα το επιβεβαιώσει.

Με παρόμοιο τρόπο περίπου επιτίθεται ο κυνηγός στη «μητέρα φύση», για να κατακτήσει από μόνος του και προτού το δώσει η ίδια, για να νιώσει επιβεβαίωση και δύναμη. Έτσι, μαζί εκτονώνει και την επιθετικότητά του.

Συγχρόνως, όμως, και χωρίς να το θέλουν, οι κυνηγοί προξενούν διάφορες καταστροφές στη φύση (μερικοί θα 'χουν αντίρρηση σ' αυτό), με την εξαφάνιση ειδών ζώων, με τις ζημιές που προκαλούν στα δάση ή τις γνωστές οικολογικές ζημιές κλπ.

Και αυτό είναι μια ακόμα ένδειξη της παιδικής τους ψυχοσύνθεσης σ' αυτόν τον τομέα που θεωρούν ότι η φύση τούς ανήκει, όπως τα παιδιά θεωρούν ότι τους ανήκει η μητέρα και ο μαστός της...

-ΤΑ ΡΟΥΧΑ-

Ένα άλλο στοιχείο είναι ο τρόπος με τον οποίο ντύνονται οι κυνηγοί. Πάντα χρησιμοποιούν στρατιωτικές στολές και στολές παραλλαγής, γιατί λένε σαν δικαιολογία πως είναι για να μην τους αναγνωρίζουν τα ζώα.

Στην πραγματικότητα, όμως, ούτε τα ζώα ξεγελούν, γιατί έχουν αυτά την ικανότητά τους να ξεχωρίζουν και αντίθετα πολλές φορές η στολή τους, τους κάνει θύματα συναδέλφων που τους πυροβολούν γιατί δεν κατάλαβαν ότι είναι άνθρωποι.

Η κύρια, όμως, ανάγκη τους είναι να φαίνονται σαν πολεμιστές και στρατιώτες γι' αυτό φορούν τη στρατιωτική στολή... Και εδώ είναι φανερό ποιοι θέλουν να μοιάζουν με πολεμιστές και γιατί... Νιώθουν δυνατοί και επιβεβαιωμένοι για την ικανότητά τους για κατορθώματα, όπως ακριβώς το παιδί θέλει να γίνει «μεγάλος στρατιωτικός» για να υποβάλλεται και να κυριαρχεί. Μεγαλώνοντας, όμως, το παιδί σίγουρα αλλάζει ιδέες και παρατά τα παιδικά του όνειρα... και εγκαταλείπει τα όπλα και τη στρατιωτική σχολή... Την ανάγκη για επιβεβαίωση και κατορθώματα μπορούμε να τη δούμε, επίσης, σε πολλούς από τους κυνηγούς που λένε ψέματα ή μεγαλοποιούν τις ταλαιπωρίες και τα κατορθώματά τους, όπως πολλές φορές τα ακούμε και από τους ερασιτέχνες ψαράδες για το «τόσο... μεγάλο ψάρι που έπιασαν και που τους έφυγε την τελευταία στιγμή...».

-ΤΟ ΝΤΟΥΦΕΚΙ-

Ένα άλλο σημείο που πρέπει να δει κάποιος σαν πραγματικό αλλά και συμβολικό χαρακτηριστικό του εξοπλισμού του κυνηγού είναι το ντουφέκι. Αυτό το «εργαλείο» και εάν έχει τον συμβολισμό του, γιατί μ' αυτό ο κυνηγός γίνεται παντοδύναμος, αυξάνει τις δυνατότητές του και σαν με μαγικό τρόπο από μακριά μπορεί να ρίξει το θύμα του από τον ουρανό στο έδαφος.

Οι ιθαγενείς στη ζούγκλα όταν πρωτογνώριζαν τους λευκούς που κρατούσαν όπλα, σύμφωνα με τον πρωτόγονο και μαγικό τρόπο σκέψης τους, τους αποκαλούσαν θεούς με κεραυνό στα χέρια. Έτσι τους έβλεπαν παντοδύναμους και έσκυβαν και τους προσκυνούσαν και γινόντουσαν μαζί υποτελείς τους...

Όμως, ο πιο φανερός συμβολισμός που έχει το ντουφέκι ή το κανόνι είναι ο σχετικός με τον «φαλλό» και τη σεξουαλικότητα. Δεν είναι λίγες οι φορές που χρησιμοποιούμε εκφράσεις, για να χαρακτηρίσουμε τη σεξουαλική ικανότητα ή ανικανότητα, σχετικές με το ντουφέκι. Π.χ. λέμε για κάποιον που έχει ικανότητες σεξουαλικές ότι είναι «επαναληπτική καραμπίνα» ή «κανόνι» ή αντίθετα, λέμε γι' αυτόν που δεν έχει ικανότητα σεξουαλική ότι «έπαθε αφλογιστία» ή ότι «ήταν

μετρημένες και περιορισμένες οι ντουφεκιές του...» κλπ.

Επίσης, είναι γνωστό πως από παιδιά οι άντρες προσπαθούν να παρουσιάσουν πιο άντρες και πιο δυνατοί από το μέγεθος του πέους τους, και είναι γνωστό ακόμη ότι το αιώνιο ερώτημα κάθε άντρα καθώς και ο φόβος του είναι το πόσο μέγεθος έχει το πέος του. Είναι, μάλιστα, πρόβλημα για μερικούς μέχρι σεξουαλικής ανικανότητας αν νομίσουν ή αν κάποιος τους πείσει πως το πέος τους δεν είναι τόσο μεγάλο ή χοντρό.

Το μεγάλο είναι συνδεδεμένο με το δυνατό και ο καθένας, ιδιαίτερα το κάθε αγόρι, νιώθει δύναμη όταν το πέος του μεγαλώνει ή όταν νιώθει πως είναι μεγαλύτερο από τους άλλους. Ο κρυφός πόθος του καθενός είναι να μεγαλώσει πάρα πολύ το γεννητικό του όργανο. Φυσικά, η αλήθεια είναι διαφορετική και καμία σχέση έχει το μέγεθος του πέους με την ικανότητα ή ανικανότητα ενός άντρα. Όμως, οι μύθοι συντηρούν το αντίθετο.

Στην περίπτωση μας, το ντουφέκι στον κυνηγό παίζει έναν ανάλογο ρόλο και οι κυνηγοί γνωρίζουν πολύ καλά πόσο σημαντικό είναι γι' αυτούς να έχουν ένα δυνατό ντουφέκι και πώς νιώθουν όταν το ντουφέκι ενός άλλου κυνηγού είναι δυνατότερο...

Μ' αυτά όλα δεν σημαίνει πως ο κάθε κυνηγός έχει σεξουαλικό ή άλλο πρόβλημα, και να μας συγχωρέσουν οι φίλοι κυνηγοί για την προσπάθεια ανάλυσης που έγινε, αλλά κάτω από τον φακό της ψυχολογίας και ιδιαίτερα μιας θεωρίας της ψυχολογίας τα πράγματα έτσι φαίνονται. Νιώθουμε πως είναι χρήσιμο να γνωρίζουν και αυτή την πτυχή του θέματος.

Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Εντός των Τειχών (Τεύχος 25), Δεκαετία 1980-1989, 1987, Λευκωσία, Λευκωσία (νότια), Κυνήγι, Οικολογία

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:entostonteixon:no_25:hunting

Last update: 2025/04/20 19:33

